

groot, de partij bij de kaken te uitgebreid in verhouding tot het omringende, zoodat de wang een veel te groot vlak vormt. De haren zijn wel levendig, maar geven toch den indruk van verwardheid en onverzorgdheid. De kop is niet fijn behandeld, de verhouding van den kop tot de omringende dol-fijnen onjuist, daar de visschen te klein zijn voorgesteld.

Ook de achterzijde is verre van feilloos: in het oog valt de te groote een-tonigheid in de pooten der paarden, waarvan de voorpooten korter zijn dan de achterpooten. De kop van het voorste paard is misschien iets te klein, in ieder geval worden de koppen, naarmate zij verder weg zijn, grooter. Van den wagenmenner, die te houterig staat afgebeeld, is de rechterarm te lang, die den stok vooruit houdt. Tenslotte heeft de wagen geen diepte daar slechts één wiel staat afgebeeld.

Veel is er op de munt aan te merken, maar toch moeten wij bewondering hebben voor den graveur, want hij was de pionier, die den weg effende voor latere kunstenaars. Immers was Eumenes de eerste, die erin slaagde alle vier de paarden uit te beelden, waartoe men reeds van 480 af pogingen in het werk stelde. Hiermee heeft hij een mijlpaal opgericht in de Syracusaan-sche muntkunst.

PHRYGILLOS.

In 445 stichtten de Atheners, niet ver van de plaats waar een zestigtal jaren tevoren de bekende handelsstad Sybaris door de Crotoniaten verwoest was, een nieuwe stad die Sybaris' functie zou overnemen: Thurium. Met de kolonistoren kwam ook Phrygillos mee, die, misschien uit Klein-Azië af-komstig, eenigen tijd in Athene onder Phidias' leiding moet hebben gewerkt. De invloed van dezen grootmeester blijft in alle werken van Phrygillos voelbaar; hij was er op het gebied der muntkunst zelfs de verbreider van.

Phrygillos was behalve muntgraveur ook gemmensnijder, en heeft zich in dezen tak, die uitteraard nauw aan de muntkunst verwant is, bekwaamd tot zulk een kunstenaar, als wij leeren kennen uit zijn eerste munten (afb. 2), die een volkomen beheerschte techniek toonen. Deze stukken van Thurium combineeren de muntbeelden van Athene en Sybaris, den Athenakop en den stier, die later het wapen van geheel Italië zou worden. De kop, die, fijn gesneden en zorgvuldig behandeld, een waar juweel van graveerkunst vormt, vertoont ontegenzeggelijk een treffende gelijkenis met Phidias' Lemnia: dezelfde majestueuze rust straalt deze kop uit als het prachtige werk van Phrygillos' leermeester. — De stier van de achterzijde staat daar rustig, den kop naar beneden gericht; maar het is een rust vol spanning, want met alle spieren van het machtige lichaam gespannen wacht het dier zijn belager, om hem met een geweldigen zwaai op de horens te nemen. — De innerlijke rust van den godinnekop, de gespannen rust van den stier zijn prachtig door Phrygillos tot uitdrukking gebracht.